

- 2) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, може ли това нарушение да се приравни на незаконен престой на граждани на Европейския съюз на територията на приемащата държава, така че да позволи приемането на решение за връщане по член 6, параграф 1 от Директива 2008/115/ЕО ⁽²⁾ от органа, компетентен да отмени удостоверението за регистрация на гражданина на Съюза, въпреки че, от една страна, удостоверението за регистрация не представлява разрешение за законно пребиваване в страната, каквото е общоприетото разбиране, а от друга страна, Директива 2008/115 се прилага *ratione personae* единствено по отношение на граждани на трети страни?
- 3) При отрицателен отговор на същия въпрос, могат ли отмяната поради съображения, свързани с обществен ред и обществената сигурност, на удостоверение за регистрация на гражданин на друга държава членка, удостоверение, което не представлява разрешение за законно пребиваване в страната, и приемането по отношение на този гражданин на решение за връщане — отмяна и приемане, осъществени от компетентния национален орган при упражняване на процесуалната автономия на приемащата държава членка, да се разглеждат при правилно тълкуване на правото като един административен акт на извеждане съгласно членове 27 и 28 от Директива 2004/38, който подлежи на съдебен контрол при условията съгласно тези членове, в които се предвижда един-единствен вид, в случая административно извеждане на граждани на ЕС от територията на приемащата държава членка?
- 4) При утвърдителен, както и при отрицателен отговор на първия и на втория въпрос, в противоречие с принципа на ефективност ли е национална съдебна практика, с която се забранява на административните органи, а следователно и на компетентния съд, да контролират — във връзка с отмяна на удостоверение за регистрация на гражданин на Европейския съюз или с приемане на решение за извеждане от територията на приемащата държава членка, поради факта че по отношение на гражданина на друга държава членка има решение за забрана на достъп до въпросната (първата) държава членка — дали при приемането на решението за забрана на достъп са спазени процедурните гаранции, предвидени в членове 30 и 31 от Директива 2004/38?
- 5) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, произтича ли от член 32 от Директива 2004/38 задължение за административните органи на държавите членки да уведомяват при всички положения заинтересования гражданин на друга държава членка за решението за извеждане на език, който той разбира, за да може ефективно да упражни процесуалните си права, които произтичат от въпросните разпоредби на директивата, дори ако самият той не е отправил искане за това?

⁽¹⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

⁽²⁾ Директива 2008/115/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, стр. 98).

Преюдициално запитване от Högsta förvaltningsdomstolen (Швеция), постъпило на 4 април 2016 г. — Bogusława Zaniewicz-Dybeck/Pensionsmyndigheten

(Дело C-189/16)

(2016/C 211/44)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta förvaltningsdomstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bogusława Zaniewicz-Dybeck

Ответник: Pensionsmyndigheten

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли от разпоредбите на член 47, параграф 1, буква г) от Регламент № 1408/71 ⁽¹⁾, че за целите на изчисляване на шведска гарантирана пенсия, на завършените в друга държава членка осигурителни стажове може да се признае осигурителна стойност, съответстваща на средната стойност на шведските осигурителни стажове, когато компетентните органи извършват пропорционално изчисляване съгласно член 46, параграф 2 от същия регламент?

- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос, може ли компетентната институция, при изчисляване на правото на гарантирана пенсия, да вземе предвид осигурителен доход, който осигуреното лице получава в друга държава членка, без това да противоречи на разпоредбите на Регламент № 1408/71?

(¹) Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, 1971 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26).

**Преюдициално запитване от Riigikohus (Естония), постъпило на 7 април 2016 г. —
Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan/Svensk Handel AB**

(Дело C-194/16)

(2016/C 211/45)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Riigikohus

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan

Ответник: Svensk Handel AB

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 7, точка 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (¹) да се тълкува в смисъл, че лице, което твърди, че правата му са нарушени чрез публикуването на неверни данни за него в интернет и чрез незаличаването на коментарите за него, може да предяви пред съдилищата на всяка държава членка, на чиято територия е достъпна или е била достъпна публикуваната в интернет информация, иск за поправяне на неверните данни и за заличаване на накръняващите правата му коментари, във връзка с претърпяната в тази държава членка вреда?
- 2) Трябва ли член 7, точка 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела да се тълкува в смисъл, че юридическо лице, което твърди, че правата му са нарушени чрез публикуването на неверни данни за него в интернет и чрез незаличаването на коментарите за него, може за всички претърпени от него вреди да предяви пред съдилищата на държавата, в която се намира центърът на неговите интереси, иск за поправяне на неверните данни, за заличаване на коментарите и за обезщетение за имуществените вреди, причинени от публикуването на неверните данни в интернет?
- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос, трябва ли член 7, точка 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела да се тълкува в смисъл, че

— следва се приеме, че центърът на интереси на юридическо лице, а следователно и мястото на настъпване на претърпените от него вреди се намира в държавата членка, в която е неговото седалище, или

— при определянето на центъра на интереси на юридическото лице, а следователно и на мястото на настъпване на претърпените от него вреди трябва да се вземат предвид всички обстоятелства, като например седалището и мястото на стопанска дейност на юридическото лице, седалището на клиентите му, както и начинът на сключване на сделките?

(¹) ОВ L 351, стр. 1; Специално издание на бълг. език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.